

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010235
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8815010235.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. mája 2022 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

I. J., nar. XX. XX. XXXX vo E. L. P., trvale bytom D. I.
XXXX/XX, E. L. P.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

spolu s už právoplatne odsúdeným I. Y., dňa XX. XX. XXXX, v čase okolo 19:30 hod., prišli spoločne do reštaurácie Y. Y., nachádzajúcej sa vo Vranove nad Topľou, na Ul. J., následne spoločne, cez priestory hosťovskej časti samotnej reštaurácie a cez priestory pre zamestnancov, popri barovom pulte, prešli až do miestnosti kuchyne, kde bezdôvodne fyzicky napadol obžalovaný J. poškodeného C. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. G., Y. č. XXX/XX, okr. Vranov nad Topľou a to tým spôsobom, že ho jedenkrát udrel rukou zovretou v päšť do zadnej časti hlavy, ku ktorému sa hneď pridal už právoplatne odsúdený I. Y. a tento bezdôvodne, opakovane, viacnásobnými údermi zovretou rukou v päšť, udieral poškodeného C. J. do zadnej časti hlavy a následne ho už právoplatne odsúdený I. Y. a obžalovaný I. J. spoločne ťahali k barovému pultu, kde od svojho konania upustili po tom, ako počuli, že niekto privolal hliadku polície, čím týmto mu spôsobili zranenia a to pomliaždenie parietooccipitálnej oblasti, odreninu parietálne vpravo a hematómy na krku vpravo, s dobou liečenia v trvaní do 7 dní,

t e d a

- spoločným konaním dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom, výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení prevahy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a neexistencii príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona účinného v čase do 31.7.2019 povinnosť spočívajúcu v príkaze v e r e j n e sa ospravedlniť poškodenému C.M. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. G., Y. XXX/XX.

o d ô v o d n e n i e :

Vo veci bola pôvodne podaná obžaloba prokurátorom Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou dňa 18. 05. 2015 na tunajší súd na obvineného I. Y. pre skutok 1/ a 2/ obžaloby, právne kvalifikovaný ako z časti samostatne a z časti vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Obvinený I. J. zas bol obžalovaný len zo skutku 2/ obžaloby, ktorý bol zas právne posudzovaný obžalobou ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Vo vzťahu k obžalovanému I. Y., po podaní odporu voči vo veci vydanému trestnému rozkazu len vo vzťahu k jeho osobe, bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/91/2015, zo dňa 12. 04. 2018, vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorým bol obžalovaný I. Y. uznaný za vinného z oboch skutkov obžaloby, podľa nezmennej právnej kvalifikácie uvádzanej už v samotnej obžalobe. U obžalovaného I. Y. bolo pritom podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, keďže predchádzajúci trest uložený tomuto odsúdenému iným rozhodnutím tunajšieho súdu považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Zároveň bol tento obžalovaný zaviazaný povinnosťou nahradiť spôsobenú škodu poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni a. s. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2018.

Vo veci, na pokyn predchádzajúcej zákonnej sudkyne, bolo vykonané konanie o zmierni pred probačným a mediačným úradníkom tunajšieho súdu, ktoré bolo ukončené predložením správy probačným a mediačným úradníkom tunajšieho súdu s tým, že vo veci sú splnené podmienky na ukončenie veci zmierom. Vzhľadom však na tú skutočnosť, že síce obžalovaný I. J. doposiaľ nebol právoplatne odsúdený za iný trestný čin, avšak voči nemu sa na tunajšom súde vedie iné trestné stíhanie pod sp. zn. 12T/221//2012, súd dospel k záveru, že s poukazom na osobu obvineného, ako aj na povahu a závažnosť spáchaného činu; na mieru, akou bol dotknutý verejný záujem, keďže voči tomuto obžalovanému sa vedie v čase rozhodovania súdu v tejto trestnej veci iné trestné stíhanie pre pomerne závažný skutok právne kvalifikovaný ako viaceré trestné činy, vrátane zločinov, súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zastavenie trestného stíhania na podklade schváleného zmieru. Z uvedeného dôvodu bolo preto nariadené hlavné pojednávanie.

Súd tak na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k pôvodnému skutku 2/ obžaloby. Obžalovaný J. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené mu v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora ako aj prítomného poškodeného, súd vyhlásenie tohto obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná, s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a prípadne s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný J. je vinný z toho, že spolu s už právoplatne odsúdeným nebohým I. Y. dňa 15. 03. 2011, bezdôvodne fyzicky napadol v reštauračnom zariadení poškodeného

C. J. takým spôsobom, že obžalovaný J. ako prvý tohto poškodeného jedenkrát udrel rukou zovretou v päšť do zadnej časti hlavy, ku ktorému útok sa pridala už aj právoplatne odsúdený nebohý I. Y. a to početnými údermi päšťou do zadnej časti hlavy a následne obaja títo obžalovaní odvliekli poškodeného k barovému pultu, pričom v dôsledku privolania hliadky PZ, nejakou tam prítomnou osobou, došlo zo strany ako obžalovaného J., tak aj právoplatne odsúdeného nebohého I. Y. k upusteniu od ďalšieho protiprávneho konania; v dôsledku ktorého poškodený C. J. utrpel poranenia v podobe pomliaždenia parietooccipitálnej oblasti, odreninu parietálne vpravo a hematómy na krku s dobou liečenia v trvaní do 7 dní. Takýmto konaním teda obžalovaný po objektívnej strane tým, že fyzicky napadol poškodeného na mieste verejnosti prístupnom a to konkrétne v reštauračnom zariadení, naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a keďže obžalovaný sa tohto činu dopustil po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už právoplatne odsúdeným nebohým I. Y., k spáchaniu tohto skutku došlo vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný žalovaný skutok spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chcel vyššie uvedeným spôsobom porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a to záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Obžalovaný sa skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody a to oboznámením výpovede obžalovaného z prípravného konania, keďže tento udelil výslovný súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, prečítaním výpovede aj neprítomného poškodeného C. J. len k týmto výrokom, prečítaním listinných dôkazov, ako aj pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12T/221/2012.

Obžalovaný J. ešte v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Zároveň tento obžalovaný pri svojom výsluchu v tomto štádiu konania uviedol, že poškodenému C.M. J. sa za svoje konanie ospravedlnil a tento poškodený jeho ospravedlnenie prijal.

Z výpovede poškodeného C. J. ešte z prípravného konania vyplýva; okrem popisu jeho fyzického napadnutia v reštaurácii Y. Y., v ktorej bol zamestnaný ako kuchár; predovšetkým tá skutočnosť, že v dôsledku fyzického napadnutia svojej osoby oboma obžalovanými, utŕžil hanbu na tomto svojom pracovisku a konanie oboch obžalovaných vzbudilo aj pohoršenie tam prítomných zákazníkov a z tohto dôvodu aj požadoval vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči osobám týchto útočníkov. Tento poškodený tak v dôsledku konania ako obžalovaného, tak už aj právoplatne odsúdeného nebohého Y. utrpel poranenia, s ktorými bol na chirurgickom ošetrení a na ktorom bolo zistené, že utrpel také zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní do 7 dní. Takémuto vyjadreniu poškodeného pritom zodpovedá aj zabezpečená lekárska správa zo dňa 15. 03. 2011, podľa ktorej tento poškodený utrpel pomliaždenia parietooccipitálnej oblasti, odreninu parietálne vpravo a hematómy na krku vpravo, ktoré si vyžiadali liečenie v trvaní do 7 dní.

V prípravnom konaní bola zabezpečená aj zápisnica o ohliadke miesta činu, teda reštaurácie Y. Y. s príslušnou fotodokumentáciou, už aj vyššie citovaná lekárska správa, pričom druh poranenia poškodeného si nevyžiadala vykonanie znaleckého dokazovania.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítahujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne tak, že je ženatý, že je otcom dvoch synov, pričom príslušný orgán nemal vedomosť o zamestnaní tohto obžalovaného, či o iných dôležitých skutočnostiach. Zo zabezpečenej lustrácie v Sociálnej poisťovni pritom súd zistil, že tento obžalovaný by mal byť od 01. 01. 2020 zamestnaný v spoločnosti N. - D. s. r. o., avšak zo zisteného vymeriavacieho základu pre účely tohto štátneho orgánu pritom len vyplýva, že od mesiaca októbra 2021 do mesiaca januára 2022 nemal mať obžalovaný z tejto pracovnej činnosti žiaden vymeriavací základ a v predchádzajúcom období rokov 2020 a 2021 sa tento vymeriavací základ pohyboval v rozmedzí od

235,28 eur do 880,00 eur. Z tejto lustrácie pritom nie je zrejماً forma tohto pracovnoprávneho vzťahu obžalovaného.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol tento obžalovaný do času rozhodovania súdu 15-krát priestupkovo postihnutý a to na úseku cestnej premávky. Zo zabezpečených lustrácií, či už v konaní pred súdom alebo v prípravnom konaní, je však nepochybné, že ešte dňa 03. 08. 2012, teda v období nasledujúceho kalendárneho roka po spáchaní žalovaného skutku, sa mal obžalovaný dopustiť aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúceho vo vulgárnom útoku na jeho vtedajšiu manželku, ako aj vo forme fyzického napadnutia jej osoby jedným úderom do zadnej časti hlavy a jedným úderom po líci, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,00 eur.

Z odpisu z Registra trestov súd zistil, že tento obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12T/221/2012 je však zrejماً, že v čase rozhodovania súdu v prejednávanej trestnej veci sa voči tomuto obžalovanému vedie ďalšie trestné stíhanie za skutok právne posudzovaný obžalobou ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ako aj prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, všetky tieto trestné činy vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pôvodne spolu s iným už nebohým obžalovaným.

Obžalovanému tak poľahčovalo, že pred spáchaním tohto žalovaného skutku sa nedopustil žiadneho trestného činu, čo súd vyhodnotil ako vedenie riadneho života v zmysle ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona. Zároveň mu poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku už v štádiu prípravného konania priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Na strane tohto obžalovaného pritom súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 Trestného zákona. Na strane obžalovaného tak bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností pri neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Tomuto obžalovanému bolo pritom potrebné ukladať trest odňatia slobody za prečin výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom základná trestná sadzba trestu odňatia slobody je v trvaní až do 3 rokov. Po úprave tejto trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, tak bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať trest odňatia slobody do dvoch rokov.

Vzhľadom na dĺžku trestného stíhania, závažnosť spáchaného skutku, ako aj okolnosti nasledujúce po spáchaní tohto skutku, keďže samotný poškodený už v štádiu súdneho konania mal s obžalovaným záujem uzavrieť aj zmier, je nepochybné, že v danom prípade by pochopiteľne prichádzalo do úvahy uloženie tzv. alternatívneho trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že na uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu, pričom ako najvhodnejšie v danom prípade sa pritom javia tieto druhy trestu vo forme trestu povinnej práce, peňažného trestu, či trestu domáceho väzenia, by bolo nevyhnutné zadovážiť si súhlas samotného obžalovaného, ako aj zabezpečenie si potrebných vyjadrení príslušných orgánov, či prípadne aj probačného a mediáčného úradníka tunajšieho súdu, súd nemohol pristúpiť k uloženiu takýchto alternatívnych trestov. Z vyššie uvedeného dôvodu, keďže na iný odklon v rámci trestného stíhania v prejednávanej veci, napríklad v podobe podmienenečného zastavenia trestného stíhania, či aj k uzavretiu zmiernu, už z vyššie uvedených dôvodov súd nemohol pristúpiť, súd za jedinú možnú alternatívu trestu považoval trest odňatia slobody nespojený s obmedzením osobnej slobody.

Súd pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému zohľadnil viaceré okolnosti a to, že tento obžalovaný pred spáchaním žalovaného násilného skutku nebol síce súdne potrestaný, avšak voči nemu sa aj v čase rozhodovania súdu viedlo trestné stíhanie za skutok právne posudzovaný obžalobou ako závažné trestné činy; skutočnosť, že obžalovaný ako prvý, teda ako prvý agresor, zaútočil na poškodeného C. J., aj keď vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu ešte v prípravnom konaní, v na to nadväzujúcich útokoch bol aktívnejší a agresívnejší druhý z páchatel'ov, už právoplatne odsúdený nebohý I. Y.; skutočnosť, že z dokazovania vykonaného ešte v štádiu prípravného konania súd zistil, že motívom takéhoto konania boli predchádzajúce nezhody medzi už nebohým odsúdeným I. Y. a poškodeným C. J., pričom obžalovaný J. sa takéhoto fyzického útoku na pracovisku poškodeného dopustil bez predchádzajúcej akejkoľvek, hoci len prípadne samotného názoru tohto obžalovaného, zámienky a teda bezdôvodne, keďže je nepochybné, že medzi týmito konkrétnymi aktérmi konfliktu pred samotným prejednaným incidentom nemali byť žiadne nezhody. V prospech obžalovaného však súd vyhodnotil tie faktory, že tento sa už v čase prípravného konania k skutku priznal

a tento oľutoval a podľa svojho vyjadrenia sa mal aj osobne ospravedlniť tomuto poškodenému. Takéto tvrdenie obžalovaného však výslovne nepotvrdil samotný poškodený C. J. ešte pri svojej výpovedi v prípravnom konaní a v neskoršom súdnom konaní pre neprítomnosť tohto poškodeného, tak súd ani nemal možnosť takéto ospravedlnenie sa obžalovaného overiť si zistením priamo od tohto poškodeného. Zhodnotiac všetky vyššie rozvedené úvahy tak súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného z hľadiska ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého súd podmiennečne odložil a to už pre vyššie zdôvodnenú nemožnosť uloženia tzv. alternatívnych trestov, či prípadne využitie iných odklonov od trestného stíhania. Za primeranú a adekvátnu skúšobnú dobu pritom súd považoval túto dobu na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 18 mesiacov. Zároveň, keďže osobné ospravedlnenie sa obžalovaného J. poškodenému C. J. ešte v období tesne po spáchaní žalovaného skutku, nemal možnosť súd v konaní pred súdom verifikovať, súd ako primeranú povinnosť, na posilnenie výchovného účinku podmiennečného odsúdenia, tomuto obžalovanému uložil aj primeranú povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenému C. J. a to s ohľadom na tú skutočnosť, že k stíhanému konaniu došlo na verejnosti a poškodený C. J. už v prípravnom konaní uvádzal, že žalovaným konaním mu obaja obžalovaní spôsobili hanbu na pracovisku.

Keďže poškodený C. J. si nárok na náhradu škody neuplatnil už v štádiu prípravného konania a takýto nárok si neuplatnila ani prípadne nejaká zdravotná poisťovňa, či Sociálna poisťovňa, súd o nároku na náhradu škody ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním. okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného priadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.